

פרפראות על הפרשה – כי תצא

המשק הכולל הוא

המרחם על כל ברייתו, הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש רוח ונשמה של הנפטרים בשם טוב מן העולם: דוד סוּסיה בר עישה, מרים סוּסיה בת סוליקה ע"ה, ר' ניסים כהן בר פרח ז"ל, דוד חן בן ג'ניה, אברהם ניסים בן קדן, יחזקאל נוח בן גורג'יה, מיכאל זריה בן רחמה, יעקב ססי בר ז'נה מרים מאזוז, אריה סעדון בר ג'ריה, יצחק חושה ז"ל בן מרגלית תח"י, אורי אברהם פחימה בן שמחה תח"י, שלמה אסטינקר בן מרים ז"ל, שאול בנדלי בן מרים, יצחק שרידה בר נונה, דינה (עמל) בנדלי בת נונה, אדל - הודיה ז"ל בת אוריין מלכא תח"י, יפה בת גורג'יה, שהם - משה בן חני סימה תח"י, שרון גרסון ז"ל בן יהודית תח"י, שמחה פחימה בת חנה, מזל מלכה בת גרצ'יה ע"ה, יהודית רקלין בן מרים ז"ל, זהבה וזי אדריי בת רבקה ז"ל, מרים בת דרה ז"ל, תירצה אלקובי ע"ה בת שמחה ע"ה, סימי בת מרים ז"ל, בדרייה בת שרה ע"ה.

הודעס על נייר *een ff* פדפס. כלל נשמות עמך ישראל. ת.נ.צ.ב.ה.

הודפס על נייר אדום חילוף עתה.

ת.נ.צ.ב.ה.

נא לא לקרא בשעת התפילה, מצווה להפיץ, תזכו למצוות.
שבת שלום ומבורך.
מותר חובה ומצוה להפיץ, להעביר, לצלם, לשכפל, להעתיק, כל הזכויות

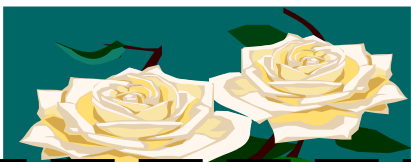
לע"נ כל חיילי צה"ל שנפלו במערכה.

"כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלקיך עמך. והיה קרבתכם אל המלחמה וניגש הכהן ודיבר אל העם". בספר מטה יהודה מפרש את הפסוק כך: **"כי תצא למלחמה"** נאמר בלשון יחיד שכאשר תצאו להילחם עם אויביכם אם תהיו כולכם מאוחדים וקשורים יחד באחדות גמורה כאיש אחד אז אפילו אם יעמוד מולם סוס ורכב עם רב ממך מחנה גדול מאד אעפ"כ **'לא תירא מהם'** אין ממה לחשוש ולירא. שכן **'ה' אלקיך עמך המעלך מארץ מצרים'** - אין לך ממך לחשוש ולירא שכן הקב"ה הוציאך מארץ מצרים בניסים

המאמין בה' ובוטח בו אינו מתלונן על שום דבר בעולם כיון שמשגן לעצמו תמיד **"היפלא מה' דבר"** **"היד ה' תקצר"**. וגם אם מרגיש איזה חסרון הרי שהוא נותן אל ליבו שודאי זוהי טובתו כי אם באמת היה נצרך לאותו ענין בודאי לא היה הקב"ה מונע זאת ממנו שכן אין מעצור לה' להושיע ברב או במעט. וזהו שנאמר **"והאספסוף אשר בקרבו התאו תאוה"** וביארו שאלו הערב רב, כי אין שייך תאוה בבעל אמונה. ואלו החיים המאושרים לבעל אמונה שמבין שלא חסר לו כלום ושהכל ניהיה בדברו.

לעילוי נשמת מרת אימי : אסתר אלקובי בת רחל ע"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

נא לא לקרא בשעת התפילה, מצווה להפיץ, תזכו למצוות.
שבת שלום ומבורך.
מותר חובה ומצוה להפיץ, להעביר, לצלם, לשכפל, להעתיק, כל הזכויות



"אשת חיל"

מדור לנשות החיל מבית "שירת ציון"

לרפואת: ינון בן סיגלית, דניאל בן רותם, עליזה בת מרים, שרון בן מרים, ארי יוסף בן ניצה - שגית, יהודה בן מלכה, אשר בן סיון, שי לי בן סיון, נועה בת סיון, שירה בת רג'ינה, מוניק בת עליזה, ציון בן עזיזה, מרים בת שמחה, מאיר בן מרים. בבבל חולי עמור ישראל.

יצר הרע עוד מעט, עכשיו לא !!!

לדחות את היצר הרע, לדחות סיפוקים לדעת רש"י מה שכתוב שבמלחמה תיקח אותה לאשה, זה לא לקיחה של ביאה, וגם לא בטוח שתיקח אותה בסוף, כי יש המתנה ותהליך של 30 יום וגם תהליך של גירות ורבים הסיכויים שתמאס בה ולא תתחתן איתה. בכל זאת את היצר הרע הבורע במלחמה אנחנו משתיקים שיש לנו פת בסלינו, ואומרים לו אשה זו שלי היא, ואתחתן איתה, רק נדחה את ביצוע הלקיחה "לאחר כך", לאחר כל ה 30 יום ולאחר כל התהליך. "יצר הרע: חכה", אחר כך!!!! - המשך.

והמושג "אחר כך", זה בעצם דרך לחיים, וכפי שכתבתי בפרשת בראשית על חנוך, שחנוך היה סבא של נח, והוא היה צדיק אבל הוא נפטר בגיל צעיר - בגיל 365 שנה, שיחסית לזמנם שחיו קרוב לאלף שנה זה היה ממש צעיר. "ואינו, כי לקח אותו אלוהים", וכפי שכתב רש"י שבורא עולם ידע שבדעתו של חנוך להתקלקל, לכן בורא עולם לקח אותו לפני שיתקלקל!!!

ונשאלת השאלה ממתי הקב"ה מתערב בבחירה, אם אדם רוצה להתקלקל, שיתקלקל????? ותירצנו, שייתכן שלחנוך היו יצרים איומים, ורצה להתקלקל כבר מתחילת חייו, רק הוא בגבורתו ובהחלטה חכמה, דחה את יצרו ודחה את סיפוקיו של היצר, ושם מסגרת ליצר הרע, ואמר לו: אתה רוצה שאעשה עבירות, אני אעשה כל עבירה שתצא כפי שתצא להפיל אותי, אבל חכה, עוד מעט!!! בתקופה הזו בלבד אני צדיק 365 שנים כנגד 365 ימות החמה, שנה עבור כל יום, ותיקון לא רק על עצמי אלא גם עבור כל העולם כולו. ואכן בכוח המסגרת והתוכן העצום תיקון כל ימות השנה לכל העולם יום לשנה, הצליח להתגבר על היצר הרע, וייתכן שלכן נקרא בשם "חנוך" - שזה לשון חינוך. ללמדנו, שיש יצרים, נכון!!! אבל תעצור, ושים מסגרת!!! שבוע לא חוטא, ותתקדם יותר ותחליט הצלחתי, עכשיו 40 יום אני לא חוטא - 40 יום כנגד יצירת הוולד!!! וגם תעצים את הקבלה, ותגיד, כן אני מתקן לא רק את עצמי אלא אני מתקן את עצמי לזכות כל העולם!!! כי ככה אתה תצליח להתגבר, ובעזרת השם, חזק ונתחזק כמו "חנוך"!!! נשים מסגרת, ונתפלל לריבוננו של עולם, ונאמר לו: אנחנו באמת אוהבים אותך אבא יקר שבשמים עזור לנו להתגבר ולהצליח בתוכנית וגם לאחר התוכנית, אמן ואמן.

"וטהר ליבנו" הרב יוחנן ריינר שליט"א

לע"נ ניסים דבי בן רג'ינה. אלי בן ויקטוריה ויעקב כהן ז"ל.

עילאי - מרדכי ז"ל בן הלה תת"י, ת.נ.צ.ב.ה.

התשובות הראשונות

לפעמים נתעורר האדם אל הקדשה ומתלהב לבו מאד לה' יתברך בהשקפות נפלא, ונזקק לו שפונדאי יהיה איש פשר ולא ימנעוהו שום מונע, ותכף אחר שעה נופל מתשובתו ונשטטם לבו ונתבלבל מחו, ונשכח לגמרי את כל התשובה הראשונה פאלו מעולם לא היה לו תשובה קלה לעבודת הבורא יתברך, ולפעמים יכול להיות שתשובתו לה' יתברך נמשך איזה זמן גדול, ואף-על-פי-כן יש שאחר כך נופל מתשובתו ונשטטם לבו עד ששכח הכל, ונזקק לו פאלו מעולם לא היה לו תשובה קלה ... על-כן צריך האדם לשמר את הזכרון מאד שישפיר את עצמו בכל פעם את כל התשובות הראשונות וההתלהבות והפספוסין שהיו לו מעולם לה' יתברך ולעבודתו, כדי להמשיך עליו את כל השרישות ששפארו מהתשובות הראשונות - כדי שיתעורר על-ידו זה לשוב לה' יתברך.

(ליקוטי הלכות, ברכת הפרות ד', אות י"ב)

פרפראות וגמטריות לפרשת כי תצא

"כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו" (כ"א י').

"תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' " - סופי תיבות גימטריה 67 כמיניין "בניה". אם אתה תצא למלחמה על האויב של ואתה מנצח אתה גורם לבניה של עולם הבא שלך וגם העולם הזה ועליה בדרגות ומעלות התורה. עוד רמז ה' המילה "ונתנו" נקראת ישר והפוך נרמז לנו כי אפשר לנצח את היצר אם תרצה בכך. "והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכורה" (כ"א ט"ז).

"בניו את אשר יהיה לו" סופי תיבות "תורה". אני ה' כותב בתורה שאסור לך לתת לבן האהובה יותר מבכור השנואה שנאמר: "ראובן בכורי אתה" (בראשית מ"ג).

"כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים" (כ"א י"ז).

עוד רואים בפסוק כי התורה מדגישה שאב זה אוהב את בן האהובה יותר כיצד הפסוק מתחיל ברבים "את בניו" ובהמשך ביחיד "יהיה לו" היה צריך לכתוב "יהיו לו" ברבים.

"לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו" (כ"ב ד').

"תראה את חמור אחיך או" - סופי תיבות "כתורה". רוצה לומר אין כתורה שלנו שחסה אפילו על בעלי החיים.

שבת שלום ומבורך.

לע"נ: סמי בן סלימה, נביהה בת מג'ידה, יעקב בן זבידה. ת.נ.צ.ב.ה.

רעיון מפרשת השבוע - כי תצא

הפרשה פותחת "כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלקיך בידך". (דברים, כ"א-י) כל הפסוק הזה צריך ביאור ראשית למה נאמר "כי תצא", לשון יציאה למלחמה ולא סתם כי תעשה מלחמה?, שנית יש לדייק למה כתוב "למלחמה" למ"ד ראשונה בניקוד פתח ולא בניקוד שווא?, עוד "על אויבך" מה החידוש בכך והרי מלחמה עושים עם אויבים?, ולבסוף "ונתנו ה' אלקיך בידך", אם תוצאות המלחמה ידועות מראש מה הצורך לצאת למלחמה?, ראשית עלינו לדעת שהמדובר הוא במלחמת יצר הרע כפי שדרשו לנו חז"ל, ואמרתם בס"ד להסביר הפסוק על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, "כי תצא" לומר לך שלהתגבר על יצר הרע אין אפשרות להישאר במקום ה'נחות שלך' ולעשות מלחמה, אלא לצאת החוצה לשנות דרך וכך להילחם בו, שנית למ"ד בפתח מלמד שהמדובר הוא במלחמה הידועה מראש, ועוד "על אויבך" דהיינו זה שתמיד הוא אויבך שרק הוא לובש צורה ופושט צורה, ואין לך מקום לבוא איתו בטוען ונטען, ולבסוף "ונתנו ה' אלקיך בידך" לאחר שהשתדלת בעצמך להילחם בו אזי הקב"ה מסייע בידך, בבחינת "הבא להיטהר מסייעין בידו" (שבת, קד-ע"א). כידוע כל מלחמת היצר היא בעבור הצורך בקיום המצוות ובפרשתנו נאמרו הרבה מצוות, מהן כ"ו מצוות עשה, ומהן מ"ז מצוות לא תעשה, מהן נאמרו בקצרה ומהן שנאמרו בארוכה, מהן קלות ומהן חמורות, ולא פירשה לנו התורה איזו קלה ואיזו חמורה, וחז"ל במתק לשונם הזהירו אותנו לקיים את כולן, "והיו זהיר במצווה קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות" (אבות, ב"א-), דהיינו כל מצווה תהי בעיניך כבחמורה, ושתרוץ לקיימה ככתוב "הוי רץ למצווה קלה כבחמורה" (שם, ד"ב), ודברי חכמים אלו באו לחבב עלינו את המצוות בלי לזלזל חלילה באף אחת מהן, כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם אדם זוכה לברכה ולחיי עולם הבא. ובחר הקב"ה לא לגלות שכרן של מצוות, שכן ירד הקב"ה לסוף דעתן של הבריות ככתוב "היוצר יחד ליבם המבין אל כל מעשיהם" (תהילים, לג-יד) וגלוי וידוע לפניו שאם היה מגלה שכרן של מצוות היו מקצתן מתקיימות (אלו ששכרן מרובה) ומקצתן בטלות (אלו ששכרן מועט), ורצה הקב"ה שכל המצוות תעשה כולן לרצונו, אלו שטעמן ידוע והשכל האנושי מבין אותם ואת חשיבותם, ואלו שטעמן אינו ידוע והאדם אינו יכול להבין אותם אם לקיצור דעותינו או לחסרון חכמתנו, כי "מי יעמוד בסוד ה'", וזוהי שמחתו ככתוב "יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו" (תהילים, קד-לא), דהיינו שה' שמח במעשיו של האדם כאשר הם נעשים לכבודו יתברך, ולכן עיקר המעשה בנוי על כוונת הלב בזה, ואמרו חז"ל "ושמרתם את המצוות, מצווה הבאה לידיך אל תחמיצנה" (מכילתא שמות, יב-ז) וזאת שלא על מנת לקבל שכר אלא רק לכבודו יתברך, ומה שגילתה לנו התורה שכרן של שתי מצוות בשווה למרות שאחת מהן קלה שבקלות (מצוות שילוח הקן), והשנייה חמורה שבחמורות (מצוות כיבוד הורים), ובכל זאת השווה התורה שכרן, ללמדך שאין מתן שכר המצווה קשור למעשה המצווה אם קלה או חמורה לפי חשיבות ענין, אלא לפי לבך כפי שאמרו חז"ל שהכל תלוי בכוונת הלב שנאמר "תכין לבם תקשיב אוזניך", רוצה לומר לפי כוונת הלב יהיה השם יתברך מטה אוזנו ומשלם לאדם שכרו.

שבת שלום

הצב"י אילן אלקובי ס"ט

בית מדרש "חזון עובדיה"

טבריה עלית

יהי רצון שדברי תורה הללו יהיו לעילוי נשמת:

מור אבי יוסף אלקובי בר אסתר ז"ל

העלון מוקדש לגאולת ישראל הקלה והשלמה ברחמים גמורים: לחזרה בתשובה ורפואה שלמה: משה בן יונה, דניאל בן אליס - עישה, סלמן בן דוריס,

שי כהן בן - ציפורה רחל, אברהם בן שלביה, רונן בן פנינה, משה בן רחל, יצחק ויקטור בן חיה, דוד - חיים בן רינת, אדיר בן רינת, רוני - אהרון בן זולייט,

אשר ביטון בן תמר, פרדי אפרים עבד בן אלכירה אילנה, שמחה - נתנאל בן ג'ולייט, יאיר - דוד בן שרה, נהר שרה בת מזל, שושנה בת ענתוקה, לאה בת מזל - בדריה, אורית בת רות,

סולטנה בת סעודה - פורטונה, שושנה בת דו'רייה, מרים בת אסתר, פנינה בת מזל - בדריה, מרים בת זוהרה,

עינב - רבקה בת ירדנה, מסודי בת חנה, ישועת השם כהרף עין. לכלל חולי עמך ישראל.

הופסס על נ"ר een klf fufn fufn